

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3734/2024
19.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Игор Златковић, адвокат из ... , против туженог „Дива Дивани“ Д.О.О. Врањска Бања, чији је пуномоћник Ивица Костић, адвокат из ... , ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужиоца и туженог изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2214/2024 од 27.08.2024. године, у седници одржаној 19.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против одбијајућег дела ставова првог и другог изреке и против става трећег изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2214/2024 од 27.08.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против обавезујућег дела решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2214/2024 од 27.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 241/23 од 24.05.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужоца, па је тужени обавезан да му на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: за претрпљене физичке болове 40.000,00 динара; за претрпљени страх 70.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 24.05.2024. године, као дана пресуђења па до исплате, док је одбијен део тужбеног захтева тужиоца и то: за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа од 40.000,00 динара па до траженог износа од 63.000,00 динара, односно за износ од још 23.000,00 динара; за претрпљени страх преко досуђеног износа од 70.000,00 динара до траженог износа од 90.000,00 динара, односно за износ од 20.000,00 динара и за законску затезну камату на одбијене износе, као неоснован. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 170.250,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 128.250,00 динара почев од извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 2214/2024 од 27.08.2024. године, ставом првим изреке, преиначио пресуду Основног суда у Врању П1 241/23 од

24.05.2024. године, у усвајајућем делу става првог изреке, тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца па је тужени обавезан да му на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове исплати износ од 20.000,00 динара и за претрпљени страх исплати износ од 20.000,00 динара све са законском затезном каматом почев од 24.05.2024. године, као дана пресуђења, па до исплате, док је захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете преко наведених износа па до износа досуђених првостепеном пресудом од 40.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и 70.000,00 динара на име претрпљеног страха, одбијен као неоснован. Ставом другим изреке преиначена је иста пресуда у ставу другом изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 29.500,00 динара са законском затезном каматом на износ од 22.500,00 динара од извршности пресуде до исплате, док је захтев за накнаду трошкова преко наведеног, па до износа од 170.250,00 динара досуђену првостепеном пресудом са законском затезном каматом, одбијен. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Против одбијајућег дела правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, док је тужени благовремену ревизију изјавио против обавезујућег дела решења о трошковима парничног поступка садржаног у другостепеној пресуди, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом одредбе члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), и одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), па је утврдио да је ревизија тужиоца неоснована, док је ревизија туженог недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 05.09.2020. године задобио повреду на раду при сечењу иверице на циркулару по налогу надређеног, а као запослен код туженог. До повреде је дошло тако што је тужилац, приликом кројења иверице на циркулару, одсечено парче иверице које се налазило са десне стране покушао да одстрани прстом, уместо користећи гурач, али како пре тога није искључио машину, тестера му је повредила кажипрст десне руке. Вештачењем од стране судског вештака медицинске струке др Љубише Стоилковића утврђено је да је спорном приликом тужилац задобио лаку телесну повреду у виду сечивне ране у пределу другог прста десне шаке, због које је трпео болове јаког интензитета у трајању од неколико секунди, средњег интензитета у трајању од 8 дана при обради и превијању рана, као и болове слабог интензитета у трајању до две недеље за време зарастања рана. Вештачењем од стране судског вештака неуропсијатра др Верице Мишић, утврђено је да је тужилац у току самог догађаја и непосредно после тога трпео страх јаког интензитета у трајању од пет минута, страх средњег интензитета у трајању од две недеље и слабог интензитета у периоду до месец дана од претрпљене трауме.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су закључили да је тужени дужан да тужиоцу накнади предметну штету на основу одредбе члана 164. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.24/2005 ... 95/2018), у вези одредбе члана 154. став 1. Закона о облигационим односима, тако што је првостепени суд тужиоцу признао износе од 40.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и 70.000,00 динара на име претрпљеног страха, са припадајућом законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, док је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у погледу висине признатог износа новчане накнаде нематеријалне штете, у смислу одредбе члана 200. став 2. Закона о облигационим односима, тако што је тужбени захтев тужиоца одбио за износе преко 20.000,00 динара по оба тражене вида накнаде нематеријалне штете. По оцени другостепеног суда, врста повреде, интензитет и трајање претрпљених физичких болова и претрпљеног страха не оправдава признавање тужиоцу накнаде нематеријалне штете, међутим, пошто је тужени, у одговору на тужбу, делимично признао тужбени захтев тужиоца у износима од по 20.000,00 динара, то је другостепени суд у том смислу преиначио првостепену пресуду.

По оцени Врховног суда, другостепени суд је правилно одбио тужбени захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете у делу за износе преко 20.000,00 динара за оба вида за која је тужилац тражио накнаду нематеријалне штете.

Одредбом члана 164. Закона о раду прописано је да ако запослени претрпи повреду или штету на раду или у вези са радом, послодавац је дужан да му накнади штету, у складу са законом и општим актом.

На основу одредбе члана 174. Закона о облигационим односима, за штету од опасне ствари одговара њен имала, а за штету од опасне делатности одговара лице које се њом бави. Новчана накнада нематеријалне штете прописана је у одредби члана 200. став 1. Закона о облигационим односима тако што за претрпљене физичке болове, за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, наружености, повреде угледа, части, слободе или права личности смрти блиског лица, као и за страх суд ће, ако нађе да околности случаја, нарочито јачина болова и страха и њихово трајање то оправдава, досудити правичну новчану накнаду, независно од накнаде нематеријалне штете, као и у њеном одсуству. Приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о висини њене накнаде, суд ће водити рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом (став 2.).

У конкретном случају, тужилац је на раду задобио лаку телесну повреду због које је трпео физичке болове и страх, чији интензитет и трајање не оправдава признавање тужиоцу новчане накнаде преко износа од по 20.000,00 динара, са припадајућом каматом, признатих побијаном другостепеном пресудом, у смислу одредбе члана 200. Закона о облигационим односима, када се имају у виду све околности конкретног случаја.

Због тога тужилац неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 2. у вези члана 165. став 2. Закона о парничном поступку, сразмерно успеху тужиоца у парници и сразмерно успеху туженог у жалбеном поступку.

На основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Ревизија туженог није дозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, имајући у виду да је изјављена против решења о трошковима парничног поступка које не чини главни захтев. Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Имајући у виду да је тужени ревизију изјавио против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев, следи да ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се побија. У овом случају, не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер је побијаним другостепеним решењем преиначена одлука о трошковима поступка која не чини главни захтев (члан 28. став 2. Закона о парничном поступку).

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**